Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

دکتاب نـــــــوم : بیله دنیا

لـیکـــــــــــوال : شهزاده "شیرین زوی"

دچــاپ کـــال : ۱۳۸٤

دچاپ شمېـــــر : زر (۱۰۰۰) ټوکه

بـــــیـــــــــــه : ۲۵-افغانۍ

کمپــــــــــوزر : شاهین "شیرین زوی"

دترلاسه کولوځای : میرویس کتاب پلورنځی

)بورډ،ناصرباغ سرک،لومړۍ کوڅه،دربیم اوڅلورم دوکانونه(

دچــاپ حـــقـــوق خـــونـــــــدي دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

دخپــل پــلارسپېڅـلــي روح ته،چې پــرجــدايـۍ يې ممتازنه شهزاده بهرام اوبيايې شيرين زوی کړم زانگو ، تخت او پالنگ ځينې پوزي ته نصيب راوړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر، خیال او ذوق

گرانولوستونکیو!انسان که هرڅومره دقیقه څېړنه،پلټنه اوکتنه وکړي،نوبیابه هم یوتوکی له بل سره په ټولو خصوصیاتو کې یورازونه ویني۰

څښتن تعالی هرڅه ته خپله،خپله ځانګړتیا ورکړې،دهرې ونې مېوه خپل رنګ او خپل خوندلري اودهربوټي له بل سره ځانګړی توپیروي۰

دشولواوغنموبوټي لکه شمله ورافغانان په سر کې وږي نیسي،دالوګانو بوټی لکه ښامارپرخزانه پروت وي اودجوارو بوټي لکه هیله منه ښځه خپل بارته په خپله خېټه کې ځای ور کوي۰

دغه توپیرنه یوازې دنباتاتوترمینځ لیدل کېږي بلکې په ټول کاینات کې وجود لري؛کاینات څښتن تعالی دانسانانود ګټې لپاره پیداکړي،خوداچې انسانان هم په خپلوکې توپیر لري،نوڅوک ترې ډېره ګټه اخلي اوڅوک لږه۰

په انسانانوکې دتفاوت ډېرلاملونه دي،خو دلته یې مونږد فکر،خیال اوذوق پرتوپیرغږېږو۰

څښتن تعالی هرانسان ته فکر،خیال اوذوق ورکړی،خوچا ته یې عالي فکر،عالي خیال اوعالي ذوق ورکړی اوچاته یې

ادناچـــا ته یې لږاوچا ته یې ډېر۰

دکم اوزیات،ښتلي اوناښتلي فکر،خیال او ذوق خاوندان ټول دهمدغوتوکیو پرملتیا خپل ژوند تېروي۰ دژوند هرلوري ته دخیال پر وزرو الوځي اود فکرپرعصا ور روانېږي۰

فکراوخیال دانسان د خودۍ اوهوښیارۍ سترګې دي اود همدغو سترګو په واسطه دښه اوبدتوپیرکوي۰

خبره نه اوږدوم،البته دومره وایم،چې دفکر، خیال اوذوق دغه تفاوت چې په عاموانسانانو کې شتون لري،شاعراو لیکوال هم ترې بې برخې نه دی۰

هیڅ شاعراولیکوال نشي کولی،چې دخپل ذوق پراساس یوې لیکنې یاشعرته داسې معیار وټاکي،چې دهرچا د ذوق استازیتوب پرې وکړای شي اویاپه بله وینا،چې هرڅوک یې ورسره همغه رازومني کوم چې هغه منلی وي۰البته ورته ذوقونه به وي،خومونږ ته ښایي،چې دړندوپرڅېردبل پراوږې لاس ایښی دخپل منزل پرلوري ولاړ نشو۰

مونږباید دهرشاعراولیکوال پرهنري هڅې د خپل فکر خیال اوذوق پراساس قضاوت وکړو نه د کوم بل ښاغلي پر هغې سریزې اومقدمې،چې دچاپرکتاب یې کښلې وي:- ((ډېر ښه شعرونه یا نثرونه دي))-: ځکه،چې ((دنیا پـــرخپلو

سترګولیدل کېږي))۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزې يامقدمې کښوونکي که هرڅومره ريښتينی قضاوت کړی وي بياهم شونې نه ده،چې ارومرو به زمونږله غوښتنو سره کټ مټ برابروي؛ځکه، چې ذوقونه توپيرلري٠ يوشاعروېلي -:

دچابه شنې سترګې خوښېږي دچاتورې...

که مونږيونالوستی کتاب دسريزه کښوونکي پرهغه معيار ومنو،چې هغه منلی؛نودستاينې يا نيوکې پروخت ښايي له دې پوښتنې سره مخ شوو ،چې څه خوبۍ ياخامۍ لري؟؛نوله مونږسره به له دې پرته،چې ووايو پلاني صاحب پرې ډېره ښه ليکنه کړې؛ ډېرښه يې ستايلی،بل ځواب نه وي٠

خوکه پوښتونکی ووايي،چې دپلاني صاحب، خو ((کرت)) ډېرخوښېږي، آيا ستاسوهم خوش دي که څنګه؟٠

ستاسوځواب پرتاسو،خوزماځواب به هغه دچا خبره وي چې:-((زه،خودجلادخان وروريم پر کرتواوغوړيوڅکه هم نه کوم))٠

په درنښت

شهزاده"شيرين زوی"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی پاچا شو!

دکال څلور واړه موسمه لکه څلورسیاسي سیالان په توده سیالۍ دکایناتو ډګر ته پر دي غرض راووتل ، چې د انسانانو پر ذهنونواوذوقونو خپل ځانونه ومني اودزړونو په هېواد کې دبادشاهۍ مقام تر لاسه کړي،چې دهمدغه پلان دپلي کېدو لپاره دوبي (اوړي)دمچانو،میاشواو غومبسو الوتکې ؛د مېږتنو،لړمانواوغونډلانو،شوبلې؛د سمسرواو مارانواوږده،اوږده ټپلر(ترېلې)اودزوروري ګرمۍ ګوریلایي لښکر له ځان سره راوست اوپه شنه زور یې خپل ځان پر خلکو وروتپه،چې زړونه اوذوقونه یې دنه منلوپرغرض لا تر اوسه بېړنۍ مظاهرې او لاریونونه کوي٠

مني(خزان)له راتللوسره سم دښکلاګانواو رنګینیوپه وژلو لاس پورې کړ اولکه وحشي چنګېز یې دښکلیو ښکلیو ګلانواوښایسته ښایسته شنو پاڼوجنازې رواني کړې؛ونو او بوټو ته یې دخړو خاورو رنګ ورکړ اود مساوات غوښتونکي په توګه یې ټوله نړۍ یوډول خړه پړه کړه خو زړونواوذوقونو ته یې لاره ونه مونده٠

سړمنی (ژمی) له بادونو،بارانونو،واورو،ږلیواوله سختې یخنۍ سره راغی٠که څه هم خلکو د ټینګار په توګه تاوده کالي،څادرونه،کمبلې اوبړستنې واغوستې،خوخپلې غېږې یې ورته خلاصې نه کړې٠

پسرلي(بهار)پرخپل راتګ دښتوته رنګینې لوپټې ډالۍ کړې؛پرغرو او رغو یې ګلونه وشیندل،ونې اوبوټې یې ګلغونچې کړې اوانسانانوته یې دمینې،محبت،رنګونو، خوندونو،جوش اوجذبو پیغامونه له ځان سره راوړل ٠

خلکو،چې دپسرلي پر زړه پورې اوګټورکارونه ولیدل،نو دښکلا انځورګرانو(شاعرانو اولیکوالانو) پرخپلو لیکنو ولمانځه؛سیندونه ورته له خوشحالۍ پر نڅاشول،طوطیانو او بلبلانو ورته دهرکلي پرسندرو پېل وکړ،زړونو اوذوقونو د منښت رایې ورکړې،پسرلی پاچاشو اوپرخپلو سیالانویې ومنله،چې ((انسان داحسان تابع دی)) او ((پر زور کلي نه کېږي((٠

{شهزاده"شیرین زوی "کاوون جریده : لومړی کال ، شپږمه ګڼه ، ۱۳۸۲ ل هـ کال- زمری{

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان دګیاه په بڼه

هغه شپه،چې دخوني له څلورو دېوالونوپرته مې نورهېڅ نه لیدل،نه ستوري وه اونه سپوږمۍ،د دیوالي ګړۍ ټک ټک ته غوږ غوږ اودځراغ تتې رڼا ته سترګې سترګې پرخپلې بسترې پروت وم۰ذهن ته لکه دشاتو مچۍ بلاڧکرونه تلل او راتلل۰دخیال مرغه مې ددنیا اوعقبا پرغرونو الوتنې کولې،د خوب ښاپېرۍ لکه حیاناکه پېغله دشوګیر له وېرې نه راتله،خوزه ورسترګې په لاروم،چې ناڅاپه د انسانیت پټ اوښکاره دښمن دخپلو موریدانو داخرګندونه،چې ((انسان لکه ګیاه پیداکېږي اوپنا کېږي ـ نه جنت شته اونه دوزخ))دیوې تورمخې ښځې پربڼې زمادزړه انګړته راوستله۰

دزړه کورته ددغې تورمخې ښځې په راتلودخونې کوربه چې ایمان نومېده دمخنیوی پرغرض راپورته

شواودهغې په مخ کې لکه غر ودرېده۰ هغه نه غوښتل چې هغه تورمخې ښځه زمادزړه سپېڅلې خونې ته ننوځي،خوددغې نظریې،چې((انسان لکه ګیا۰۰۰))دلرونکیو پیردومره مکارو،چې حضرت ادم (ع) او بي بي حوایې له جنت څخه کوچېدوته اړکړل۰

هغه پرخپلو مکرونوخپله تورمخې زمادزړه په خونه کې میلمنه کړه اوزه یې دڅېړنې سوداپسې د فکربازارته واستولم۰مادتصورسترګۍ(عینکې) پرسترګوکړې اوانسان مې دګیاه پربڼې وڅېړلو۰

هغه له یو واړه زړي څخه پیداشو،دځمکې تیونه یې ورودل اودبادپه ځانګوکې ځنګېدو؛چې لږ غټکی شو،د ویالې شېدې یې څښلې اودلمر ډوډۍ یې خوړله۰صورت یې مخ پرغټېدو اوعمر یې مخ پرکمېدو روان و۰دپسرلي ځواني پرې راغله،وخت پر وخت پرې دبارانونو اودطوفانونو خوشحالۍ غمونه راتلل۰دخزان زړښت یې لاپاڼه نه وه ژېړه کړې، چې یو بزګر ورته لکه دمرګ پرښته راغی او د لور پر اجل یې ورته دروح اوتن اړیکې پرې کړې۰د ځنکدن ترخه یې پرې وڅکل،دخپل ځادرپه کفن کې یې ونغاړه اودخپل کاله ادېرې کې یې دبوساړې په تورلحدکې کېښوده۰

هغه په خپل نوي اونا اشنا کورکې دتیارو په غېږه کې پروت و؛نه یې دوتلو لاره وه اونه پرې ددنیا هوالګېده،خوکله چې موسم لکه اسرافیل(ع) شپېلۍ پوکړه اودمني محشر پرې راغی،نوله خپل قبرڅخه راپورته کړای شو،خودنیاهغه ډول نه وه چې ده لیدلې وه۰یوشین بوټی هم نه و ټول ده ته ورته له قبرونو راوتلي وه اودخپل راتلونکي میزان ته هک پک پاتې وه۰ځینې یې لکه له ګناه ډک د نغریو اوتنورونو دوزخونو ته اوځینې یې دڅارویو د خېټو دوزخي کندوته پرراکښلوراکښلو وړل کېدل ،خو ځینې نورلکه نیک عمله مومنان له دغو دوزخونو خوندي پاتې کېدل اودهوا مرغان به لکه درحمت پرښتې راتللې دوی به یې په خپلو منګولو کې دباغونو اوګلبڼونوجنتونوته وړل اوهلته به یې لکه دعمل برابر مقام چې ورکوي،ځینې به یې دونو په لوړوڅانګو کې اوځینې به یې دګل بوټو په منځ کې کېښودل۰دپرخو حورې اودشبنمو غلمان به یې پرته لیدل، دنرګسو وږمې به پرې لکه دجنتیانو ارګمې لګېدل اودتاکونوله سترګو به پرې شراب څڅېدل۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماچې انسان دګیاه پربنې هم په دوزخ اوجنت کې وڅېړلو،نودفکر له بازاره ډېرپه بېړه راستون شوم ، چې هغه تورمخې ښځه دخپل زړه له خونې څخه ورټم،خوهغه لکه مارخوړلې په زړه بیداره وه اوزما تر رټلو یې دمخه پښې سپکې کړې وې۰

شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله:څلورم کال، پنځمه ګڼه ۱۳۸۳ل هجري: ورى اوغویى پرله پسې ۲۵ ګڼه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېنداره!

له ماهېنداره ورکه وه؛ماخپل ځان نه ليده؛ماچې هغه په کوم دېوال اودکومې دروازې ترڅنګ ليدلې وه، هغه دېوال نړېدلی اوهغه دروازه نه وه .

زه لکه دلېونيانو مير، ببر سراوڅېرې ګرېوان ګرځېدم،ماته د ورکې هنداري اندېښنودغمونو اغزن لباس اغوستی و.ژوندمې دلېوني زړه له لاسه دزهرو په پياله کې پرېوتی و.زماپرخفګان هرڅه خپه خپه ښکارېدل،خو((بده ورځ ورور نه لري)) نه يې غوښتل،چې له ماسره دزهرو پياله غړپ کړي،خوشحالي راته نېږدې نه راتله اوخندامې سيوری پرېږبرو ويشتو؛ستورو راته حيران حيران کتل اوسپوږمۍ به لکه هغه پېغله،چې له خپله ياره ببله شوې وي دخپلې رڼااوښکې دورېځوپه لوپټه پاکولې؛مابه،چې هرځلالرونکی توکی وليد، نو ورمنډه به مې کړه،خوهغه به زماهېنداره نه وه.

مادهغې پرهکله دسحروږمې پوښتلې،خوهغوی به لکه ګونګی ماشومانې ترخوارانه غلې غلې تېرېدې اوهېڅ ځواب به يې نه راکولو.ماپه ورکې هېنداري پسې ډېرې لارې اوکوڅې ولټولې،له ډېرو دښتومې په خپلو پښوکې اغزي راوړل،خودهرې هڅې پايله به مې هغه پښتو لنډۍ وه،چې :

لادې يوکال ژړلي نـــه دي -- دومره اسانه خولګۍ کله درکومه

مادکال ژړاته ملا ترله،چې هغه له لرې ديو چاپه لاس کې وځليده؛دزړه مرغه مې دسينې په پنجره کې له خوشحالۍ پرترپکو شو،په بېړه ورنږدې شوم،ډېرمې ور وکتل،خوخپل ځان مې په کې ونه ليدو؛سترګې مې وموښلې بيامې وروکتل.هغه هماغه هېندار وه،خود واده پرنکريزو رنګ اوديو زلمي انځور پرې لګېدلی و.

{شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله: ځلورم کال،شپږمه ګڼه۱۳۸۳ل هـ -غبرګولياوچنګاښ- پرله پسې،۲٦ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ونه په ځانګواوښاخونو ونه وي٠چې ځانګې او ښاخونه یې نه وي،مېوه اوسیوری ونه لري،نو څرګنده خبره ده چې خلک یې ونه نه،بلکې دونې ډډېې بولي٠

دونې بې ښاخه اوبې ثمره ډډهغه انسان ته ورته وي،چې نوریې له مجبورۍ څخه ګټه اخلي،خوهغه دخپلې بې وسۍ پرسبب دهېڅ ډول سرغړونې توان نه لري٠یعنې خلک یې دسوځولو له پاره داسې ماتوي لکه قصاب چې پرتبردځاروي هډوکي ټوټه ټوټه اوسپک سپک کوي٠څوک یې لکه ګنی سپینوي اودخونې چت پرې پوښي،څوڅوک چې غواړي کړکۍ اودروازې ترېنه جوړې کړي ؛نو هغوی یې په لویه اره،اره کوي،ترکاڼ ته یې وروړي،ترکاڼ هغه پر رندې تراشی اوبیایې په

سکینجه کې داسې نیسي لکه مړي ته چې ځمکه په قبرکې عذاب ورکوي نو بیا ورته کښته اوپورته ګوري ،چې یوه تخته بلې ته داسې ورنږدې شوې وي،چې ددوه تختوترمنځ دیوویښته پراندازې تشه هم نه وي،نوبیا پرې په داسې ډول مېخونه ټکوهي لکه ځینو چې دځینو پر سرونو ټکوهل٠

معناداچې،دونې له ډډڅخه انسان پرخپله خوښه خپله اړتیا پوره کوي؛ځکه،چې هغه دځان ژغورنې له پاره هېڅ نه لري؛نه ښاخونه لري اونه هم سیوری او مېوه،خوکه همدغه ډډ،ونه وي یعنې شاخونه، سیوری اومېوه ولري؛نوبیا،خو((زه له تاځاراوته له ما))که څوک ترې مېوه اخلي؛نووخت پروخت به یې پراوبو پالي اودنوروله ډېروبه یې هم ژغوري٠که څوک یې یخ سیوري ته له سوځونکیوغرموپناه ور وړي؛نودکړولو پرځای به یې د ښېرازۍ هڅه کوي٠

انسان هم بایدهغې ونې ته ورته شي،چې ځانګې

اوښاخونه یې لکه یاران اودوستان وساتي اونوریې له یوازیتوب څخه ناوړه ګټه وانه خلي٠

انسان بایددعلم مېوه ولري،چې دنوروګټه ده ته اودده ګټه نوروته ورسېږي٠

انسان بایددهنرپرسیوري نورله سوځوونکیو غرمو وژغوري اوځان دنوروله ضرره خوندي کړي٠

انسان دې له ډډکېدنې ډډه وکړي٠که نه،نود بدمرغیو پر ارې به اره اوپرتبربه سپک سپک پروت وي٠

{شهزاده" شیرین زوی "ننګ جریده - دویم کال- دویمه ګڼه - مرغومي-۱۳۸۳- ل هـ}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او سپینه

دعمرله پلوه دواړه همځولي ښکاري،خودصورت له پلوه کله سپینه اوږده اوتوره لنډه ګڼل کېږي اوکله تورې ته لویه او سپینې ته وړه ویل کېږي۰دسپینې پرتندي داسې ځلالرونکی خال دی،چې لکه څراغ ترې هرخوارڼاخورېږي۰توره اوسپینه سهاراو ماښام دلږ وخت له پاره سره یوځای کېږي۰ماښام توره پرسپینې تورڅادرغوړوي اودخلکوله نظره یې پټه وي،خوسهار بیادسپینې خال وځلېږي اودخلکو مخ ته نېغه ودرېږي۰دتورې اوسپینې دغه لوبه هرڅوک ویني،خوهر څوک یې پرمعنی نه پوهېږي۰ځینې، خو د تورې او سپینې توپیر ځکه نشي کولای،چې د سترګوله نظره بې برخې دي،توره هم ورته توره ده او سپینه هم ،خوځینې دسترګوپه شتون کې هم د تورې او سپینې ترمنځ تفاوت نه شي کولای۰

دریېم ډول هغه وګړي دي،چې پردغې لوبې ډېرښه پوهېږي۰دغه وګړي دنوروپه پرتله لږکي دي ، خودغه لږه کې هم ټول یومخ یورازنه دي،ځینې داسې دي چې دتورې او سپینې پرکړو وړو پو هېږي ،خو نورددوی دکړنې پرمعنی نه شي پوهولی او ځینې داسې دي،چې خپله هم پوهېږي اونوروته هم دتورې اوسپینې روان کردارته دځیرنې بلنه ورکوي .

دوی دتورې اوسپینې دغه لوبه بې معنی نه ګڼي، ددوی په تلواوراتلوخپله هم ادېښمن دي اونوروته هم وایې چې بې پروایي به نه کوئ؛ځکه،چې دغه توره اوسپینه دلوی پاچا پرحکم هرانسان ته دخپلې برخې ټول توکي وخت پر وخت دیوه توکي په بدل کې راوړي۰که انسان دغه توکي غواړي اوکه یې نه غواړي،خودوی یې ورته راوړي؛نوانسان بایددهغه وخت له پاره فکر وکړي،چې دغه توره اوسپینه،چې شپه اوورځ نومېږي ورته دخپلې برخې وروستی توکی یعنې مرګ راوړي اوژوند ترې اخلي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین او برگ

له هغې ورځې راپه دې خواچې مادې غم لړلې نرۍ ته سترګې غړولي؛ښی اوکیڼ لاس مې پېژندلی؛د ښواوبدوپه توپیرپوهېدلی یم؛دګناه اوثواب احساس راسره پیداشوی٠دسپین اوبرګ جګړه ګورم٠

دواړه جګړه ماران دزړه پرسترګووینم ،چې یو لکه هېنداره تک سپین دی،دستوري په څېر پړقېږي او دځراغ په شان رڼاکوي،خوبل لکه پړانګ برګ برګ دی،دمړک په څېربده بڼه لري او پربېلا بېلو بڼوله سپین سره جنګېږي٠

سپین لکه رښتینی افغان نه تسلیمېدونکی دریځ لري٠دخپل مخالف پر وړاندې خپل سر نه ټیټوي٠هغه غواړي،چې خپله سپېڅلتیا وساتي او خپله سپینه لمن له برګ نه پراغېزمندۍ برګه نه کړي،خودبرګ سترګې دهغه پړکېدا اوځلېدا ته نه غړېږي،دهغه روڼتیا نه شي زغملی؛هغه هڅه کوي چې سپین ترخپل اغېزلاندې راولي،دځان په ډول یې رنګ کړي، اویایې له هغه ملک څخه وباسي چې دوی دواړه په کې اوسېږي٠

برګ پرسپین داسې یرغلونه کوي لکه پر افغان ولس چې هخامنشیانو، هندوانو، سکندرمقدوني، ظهیرالدین بابر، چنګېز، انګرېز،او روس ترسره کړي دي٠هغه دسپین دسر ټیټی له پاره له هرراز زوراو هر ډول توکیوڅخه کاراخلي،خوسپین لکه واورین غر ورته تک سپین په مخکې ولاړدی اوپه کلکه دخپل ځان ساتنه کوي٠

دغه جګړه له هغې ورځې راپه دې خوا روانه ده چې مادې غم لړلې نرۍ کې سترګې غړولي،ښی او کیڼ لاس مې پېژندلی،دښواوبدو په توپیر پوهېدلی یم،دګناه اوثواب احساس را سره پیداشوی٠

زه یـــې دزړه پرسترګـــو وینـــم،پرون هـــــم دغه جګړه روانه وه، نن هم دغه جګړه روانه ده اوسبابه هم دغه جګړه روانه وي دانه پاییدونکې (نه ختمېدونکې) جګړه ده٠ زه باور لرم،چې دغه جګړه به ترهغې ورځې روانه وي؛ترڅو،چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم٠هو!کله، چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم،نودغه جګړه به هم پای ته ورسېږي ځکه چې دازماپه زړه کې زمادایمان اونفسجګړه ده٠

{دوشنبه ، دزمري ١٩- ١٣٨٣ لمريزه- کچه ګړۍ – پېښور}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرام

خدای خبر چې بلبل به له څه وخت راهسې تږی و؛ خوارکي هڅه کوله چې دګلاب په زرين کنډولي کې دسپينو پرخو پر سپينو شېدوخپله وچه ژبه لمده کړي اودخپلې وچې مرۍ وچه شپېلۍ دخوږوخوږو نغموله پاره غوړه اوتازه کاندي٠پرهمدې هيله دچنارله لوړې څانګې راښکته شواودګلبوټي پرسر يې دوره ووهله،خو دګلاب زرين کنډولي ته داغزيو څارونکي ولاړو٠

نه پوهېده چې څه وکړي،دواړو خوانه ورته خپل مرګ سترګکونه وهل٠له يولوري پرې تندې مرګوني بريدونه کول اوله بل پلوه ورته داغزيو تورو اونېزو دمرګ زېرى ورکاوه٠له ډېرې تندې دبلبل خوارکي خوله خلاصه کېدله،خو د اغزيو له بېرني مړيني ورته دتندې وژنه لږ لږې ښکارېده٠ بېرته دچناردنګې څانګې ته وروالوته؛په سوو ناروېې پېل وکړ،مرۍ يې نوره هم وچه شوه،تنده يې زياته شوه،بيايې دګلاب پرزرين کنډولي غوټه ووهله،خوبيايې هم وليدل چې د ګلاب زرين کنډولي ته داغزيو بې شمېره ساتونکي ناست دي٠ څودورې يې ووهلې،له سترړيايې خوله خلاصه پاتې شوه،خوژبه يې لمده نه شوه٠

بياخپل دمه ځاى ته ورغی دچنار په څانګه کښېناسته،وزرونه يې ځوړند شول ،ژبه يې راووته خو دپرخو سپينوشېدوته يې نيم زړه نه و٠زړه نازړه يې بيا دګلاب دزرين کنډولي پرلور وزرونه وټپول خوداځل هم ورته ګلبڼ کربلا اوګلبوټې د اغزيو غشي په لاس ((يزيد)) وبرېښېده٠غوښتل يې بېرته دچنارهسکې څانګې ته ورشي،خودزړه زورېې تمام شوی و؛ونه توانېده،چې لوړښاخ ته ځان ورسوي؛نو په هغه ټيټه څانګه کښېناسته،چې دګلبوټي سرته غځېدلې وه٠ورو،ورودڅانګې سرته ورغی،دګلاب زرين کنډولي ته يې سرځوړندنېولی و،چې پرتګې اوسترړي بلبل له تندې اوسترړياسره خوب هم بريد وکړ٠سترګې يې پټې شوې،پښې يې سستې شوې او دچنارله څانګې لاندې پرګلبوټي راپرېووت٠ټټر يې داغزيوپه تېرو غشوټپي شو،خوخپل مرام ته ورسېده٠

دزمري ۲۹مه ۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ او مېږی

د پتنګ پرشمعې سوی وجودزمونږ پرهغه بام چې مونږ به پرې دشپې ناسته اوملاسته کوله دخلکوله نظره داسې ګوښه پروت و لکه په دین او وطن مین غازي چې داسلام اوخاوري له دښمنانو سره په جګړه کې شهید کړای شوی وي اوصورت یې په داسې ځای کې پاتې وي ، چې نه ترې خپل غازیان ملګري خبروي اونه ترې نور مسلمانان،چې په درناوي یې خاوروته وسپاري۰

مادسباناري پروخت هغه ولید،چې یوتک سور مېږی ترې لکه سور لېوه راتاوو۰هڅه یې کوله،چې خپلې خونې ته یې یوسي اوهلته یې ښه په کراره، کراره وشپېلوي۰په همدې هیله به یې کله په خپل ځان پسې داسې راکاږه لکه روغ موټر چې په وران موټر کې پرې اچولی وي اوپرځان پسې یې راکاږي اوکله به یې شاته خپل تندی لکه دټیکټر ښاخې وراړم کړ۰

دمېږي کور له بامه دیوي لوېشتې پراندازې لوړپه ((سینه پناه)) دېوال کې وه۰په ډېروستونزویې دپتنګ مړی تردېواله ورساوه،خوکله به یې چې پر دېواله ددوه ګوتوپراندازې پورته کړ؛نودپتنګ له مړصورت سره به خپله هم لاندې راپرېووت۰بیابه یې هڅه وکړه،خوهره هڅه به یې ترلومړي ځل نیمګړې وه۰

څوځله پورته شو،خوکله به هغه لاندې اودپتنګ مړی به پرې دپاسه راپرېووت اوکله به دپتنګ خوارکي مړی لاندې اودی به پرې دپاسه شو۰

ډېرکوښښ یې وکړ،خوونه توانېد،چې دغه کباب شوی پتنګ خپل کورته ورسوي۰یوه شېبه ورنه تاو راتاوشو،خوښایي پوهېدلی به وي،چې ((په یوګل نه پسرلی کېږي)) ځکه،خو دنورو مېږیانولارې ته ورغی،له هغوی سره خوله پرخوله شو اوله ځان سره یې مله کړل۰دهغوی پرملتیا ، ملګرتیا اومرسته یې وکړای شول چې په اسانۍ سره دپتنګ جنازه پورته کړي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخه خبره

بهلول له ښاره په پنځلس افغانۍ دانگوروبوټی راوړ،په باغچه کې یې کښېنولو،دوني وچه خاده (څانگه) یې ورته په ځمکه کې ښخه کړه اوتاک یې پرې وروخېژا وه٠

تاک دښې پالنې اوڅارنې پرسبب ډېر ژر وده وکړه اوبنجخه (څانگه)یې په خپلو شنو پاڼوکې داسې وپوښله لکه کلیواله پېغله چې په شنه لوپټه کې نغښتلې ولاړه وي٠

بهلول بله غټه خمبه (څانگه)هم ورته ودروله اود تاک څانگې یې پربنجخې پورې پر زړو ټوټوداسې غوټه کړې لکه ډاکټرچې دچاله ژوبلو گوتوسپین سان تاوکړي٠

تاک لکه نازولی ماشوم هره ورځ موټی موټی لوېېده٠لږه موده کې پرغټې خادې هم لکه کېږدۍ ورکوډۍ شو٠

بهلول داځل ورته لویه څېره ووهله اوتاک یې پرې وروخېژاوه٠

تاک دوخت پرتېرېدو پرټوله څېره لکه شین بخمل وغوړېده٠څه موده پرې دښامار په څېر پروت و،چې دبادطوفاني څپې څېره دټغر په شان پر ځمکې هواره کړه٠

بهلول دڅېرې پرلیدلو یوه شېبه سرځوړند نېولی و،خوله لرځندوروسته یې لستوني راونغاړل اود تاک په پورته کولو یې پیل وکړ٠غوښتل یې تاک بېخي له څېرې رابېل کړي اوداځل ورته ښه کلکه څېره جوړه کړي،خوتاک د((ژورې *)) په شان په څېرې خوله ښخه کړې وه٠دڅېرې اوتاک بهلول سم لکه دنوک اووری بېلول و٠

بهلول پرپوره پام لکه له څارو‌ي،چې څرمن وباسي دتاک څانگې دڅېرې له خادو څخه بېلې کړې او ژوره یوډول وینه څښوونکی نری ژوندی،چې په اوبو کې ژوند کوي اوږه یې ترې لاندې کړه، چې له څېرې یې لرېبله خوا واړوي، خودوه درې قدمه یې اخستي نه وه،چې پښه یې په ښاخ کې ونښته اوله تاک سره پرڅېره ور پریوتو؛وچ خنډېې په لاس کې ورننوت؛ژرراپورته شو،تاک ته یې کلکه لغته ورکړه اوپه غصه یې ورته وویل:-((بې ننگه بوټیه! ټول عمردې دنورو پر اوږې تېرکړ،خو یوه شېبه پرخپلو پښودرېدلی نه شې،چا رښتیا ویلي)) :-

))چـــې تکیــه د چا پر بل وي

پــه پوکي یې پرځېدل وي((

{شهزاده "شیرین زوی" ننگ جریده: دویم کال،لومړۍ گڼه، پرلپسې پنځمه گڼه،۱۳۸۳ ل،لړم}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلې جګړه

زه پوهېدم چې ددغې جګړې پایله دهغې په ګټه ده،ځکه چې زه تش لاسی وم اوهغه په ښووسلو سمبال وه؛دوریځولینده اودبڼوغشي یې درلودل؛د نظر بمونواودخندا تندرونوېې دزړونو ماڼۍ لړځولې،د شونډوسکروټوېې وریتول کول اودمخ ((شعاع))،خویې داوسپنوزړونه هم اوبه کولی شو۰

مانه غوښتل،چې له هغې سره دسترګوجنګ وکړم،خولېوني زړه مې دامیدونولښکردهغې پرلور کومنده کړ۰

غوښتل یې دهغې دزړه سیمه ونیسي اوزماد مینې له پاره په کې جونګړه جوړه کړي،خوله بده مرغه چې لښکرله سختې ماتې سره مخ شواودزړه په پاچاهۍ مې غمونواودردونوبریدوکړ۰نړدې و، چې دزړه پاچاهي مې ورانه کړي،خودوژل شویو سربازانو زامن چې ارمانونه نومېدل،راپورته شول داسویلیو اوآهونو پر وسلې یې پاچاهي له ورانېدو څخه وژغورله،خوجګړه لا لکه دافغانانو خپل منځي جګړه له بې ساري تاوانه ډکه روا نه وه۰بې شماره امیدونه مې لکه دګلاب ګلونه ورژېدل۰دزړه ماڼۍ مې لکه زلزلې وهلی دیوال ودرځېده اودګرېوان تڼۍ مې د لېونتوب داړه مارانو چورکړې۰

دجګړې ټول تاوانونه زماپر برخه وه؛دهغې یوه ذره زیان هم ونه شو؛مازې څوجنګې اسیران ترې پاتې دي،چې دبشري حقوقو تربریده یې هم ښه ساتم؛دزړه غوښې اووینې دډوډۍ اواوبو پرځای ورکوم،خوجګړه هغه وخت پای ته ورسېدله،چې هغې دخپلې کوژدې پردسمال دجنګ بندی غړ پورته کړ۰په غږکې یې دبندیانوغوښتنه هم نغښتې وه۰اوس زه نه پوهېږم،چې بندیان یې وروسپارم او که نه ؟

له هغې سره زما یو بندي هم نه شته، چې پر دغو بندیانو یې تبادله کړم؛ ماته دهغې زړه ښه معلوم دی، خو که د هغې اسیران هم ورونه سپارم، نو د زړه خونه مې داسې درځېدلې،چې په پوکي یې هم د نړېدلوامکان شته؛هسې نه چې دغه خونه ولوېږي اوخدای مه کړه دهغې اسیران یادونه په کې ژوبل شي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هم لمر يې!

په دې خبره کې هېڅ شک نه شته، د لمر مقام ډېر لوړ دی، وړانګې يې پر ټوله نړۍ خورې دي، هر ژوندی يې رڼا ته اړدی، د ځمکې له مخ نه رنځونه ختموي اونباتاتوته رنګ اوخوندوربخښي٠که لمر نه وای مونږ به خپل ځانونه هم نه وای پېژندلي؛نړۍ به قبرته ورته توره تياره وای٠همدغه لمردی چې د وړانګوپرغشوتوره شپه ولې اودتورې تيارې جنازې ته اوږه ورکوي٠دلمر زرينې وړانګې ترسرو زروهم ډېرې ارزښتناکې دي٠

په دې کې هېڅ شک نه شته،دلمرمقام ډېرلوړ دی اومونږ ټول يې په وړتيااواړتياپوهېږو،خو ستاينه يې نه کوو٠

زه نه وايم چې ته به لمرنه يې٠ته به هم لمرېې، ټول ارزښتونه اوصفتونه به دې دلمروي؛دشهرت وړانګې به دې پرټوله نړۍ خورې وي،دعلم رڼا ته به دې هرڅوک اړوي اودناروغيوپردرملنه به هم پوهېږې،نباتاتوته به پرخپل هنر رنګ اوخوندهم ورکولی شې،دمخ رڼابه دې تيارې رڼوي،ستا ارزښت به ترسرو زرو ډېر وي هو! ته به انسانانو ته انسانيت هم ورښودلی شې٠

زه نه وايم چې ته به لمر نه يې٠ستا ټول ارزښتونه اوصفتونه به دلمر وي،خوته هم لکه لمرله چانه خپله ستاينه مه غواړه٠په خپل غوره مقام دهغه ښتن شکراداکړه چاچې تاته دغه برخه دربخښلې٠ هسې نه،چې هغه تادناشکرۍ له مخې دتورې شپې په غېږه کې ورک کړي اوهغه څوک چې تاته هېڅ نه ښکاري هغوی به لکه ستورې وځلوي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډل که غنه

لړي لړي دتوروغرونو پرتورواوښانو دژمي سپينې واورې باروې،خودژمي موسم دوه مياشتې مخکې کېده ورېږ وه۰دپسرلي پسته،پسته ورمه داسې لګېده لکه له زيارکښ نه چې خپله مينه پر خپلو ورېښمينو زلفوپه مينه،مينه دمزدورۍ ګردونه څنډي۰سپوږمۍ هم لکه ښاري پېغله خپل ټول مخ دورېځوله حجابه راکښلی و۰

مونږڅوخواږه ملګري دخپل کورترڅنګ دخوړپر سپينواوپستوشګو دپسرلي هوا اودسپوږمۍ رڼاته ناست وو۰تېرماسخوتن و،ښکلی ادبي بنډارمو جوړکړی و؛داسې بنډارلکه عاشق اومعشوقې چې دسپوږمۍ رڼاهم پرې اينښې وي اوددېوال سيورې ته يې دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پاڼه ،پاڼه غوړولي وي۰ مونږهم دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پرانستې وه۰دژوندښې اوبدې خاطرې موسره لوستلې ۰کله به دغمونواودردونوجهان ته ورننوتو اوکله به مود خوشحالۍ اونېکمرغۍ په نړۍ کې سترګې وغړولې چابه دتېروخت پرتېرېدودخوښۍ احساس کاوه او چابه هماغه ناداني اوسادګي پاچايي ګڼله۰شپه چې څومره پخېده هومره مودزړه خواله خوږېدله۰دملګروله زړونونه لکه ستوري سپينې اوښکلې خبرې راوتلې۰مونږه هريوه به دبل له سپينواوخوږوخبروداسې خونداخيسته لکه د قاف ښاپېرۍ چې دسپينو زرو په جام کې خواږه شات راکوي۰يوه به چې وويل:-((ځئ چې ځونيمه شپه شوه)) بل به پرې غږکړ:-((کښېنه ياره داسې شپه کله کله راځي))۰د يوه هم زړه نه کېده چې خواږه ياران، خوږې خبرې،دپسرلي مسته هوااود سپوږمۍ زړه راښکونکې رڼاپرېږدي اولکه مارد خپلې خونې په سوړه ورننوځي،خو زمونږ دغه خواږه بنډارته دپای ټکی څکه کېښودل شو،چې ناڅاپه زمونږ يو ملګري خپله څپلۍ دځمکې پرلور وروتوغوله۰غرب شو،داسې غرب،چې زمونږ د خيال ماڼۍ يې لکه((پنګون)) څښتن تعالی ته په سجده کړه۰ زمونږ ټولو سترګې دهغه پرلور وروواوښتې۰ هغه بېرته خپله څپلۍ پورته کړه،پرڅپلۍ ويشتل شوي ځای ته يې وکتل،اوبيا يې پورته پورته واچولې اوله ځانه سره وبنګېده:-((مورمې پرې بوره کړه))زمونږبل ملګری له خپله ځايه ورپورته شو، سترګې يې دځمکې پرلور واچولې اوويې پوښتل:-((څه شی و؟))۰هغه ځواب ورکړ:-((غونډل و،مرمې کړ،داوګوره، دغه دی))۰مونږټول پروژل شوي توکي ورټول شوو۰احمدشاه هغه له ځمکې څخه پورته کړ،په ګوتوکې يې واړاوه راواړاوه اويه غصه يې عبدالسلام ته وويل:- ((کښېنه خوارمه شې،زمونږه خوږ بنډارډې راوران کړ،لږفکر ښه دی،دظالم غونډل پر ځای دې مظلومې غنې ته سزاورکړه۰ دزمري ۲-۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر راز

ورځ په تلوکې وه اوداسمان پرخړې لمن یې د ماښام په تورې سیاهۍ داسې کرښې کښلې وې، چې چادورځې پای اوچادشپې پیل ګڼلې٠

کرښې دلوستلوله پلوه دومره ساده اورواني وې، چې لوستي،خولاڅه چې نالوستي پرې هم پوهېدلای شول،خوخلک دمادیاتوپه لټه کې داسې بوخت شوي و،چې دکرښوپرلوستلوېې سرونه نه خوږول، یوازې سرلیک به یې دورځې دپای اودشپې د پېل په نوم نوماوه ٠

لیکوال دخپل هغه مسولیت پراساس،چې دولس سترګې اودحالا تو ژباړن ګڼل کېدو دتصورسترګې (عینکې)پرسترګوکړې اوکرښوته ځیرشو٠دکرښو سرلیک چې خلکو دورځې پای اودشپې پېل ګاڼه، هغه انسانانوته دورځې پیغام وه٠ورځې ترهمدې

سرلیک لاندې کښلی وه:-

))زه درنه ځم او تاسې پرلوی الله (ج) سپارم،خوپه تلو تلو کې غواړم ،چې تاسو دځښتن تعالی د قدرت پریوستر راز پوه کړم؛هغه دا،چې تاسې کوم وختونه دورځې اوشپې په نومونو نومولي په حقیقت کې هغه دڅښتن تعالی دځواک داسې زنځیردی،چې یوه کړی یې دپولادواوبله یې د الماسوده٠ځښتن تعالی ددغه زنځیریوسرپریواو بل سر پربل توکي پورې تړلی دی٠یوتوکی لکه روغ موټرپرمخ روان دی اوبل توکی لکه وران موټر پر همدې زنځیر راکاږي٠ددغه زنځیرپولادي کړی چې تاسوته مخامخ شي،نوتاسوېې شپه بولئ او چې هغه ستاسوله نظره تېره شي اوسپینه الماسي کړۍ تاسوته مخامخ شي،نو هغه ورځ ګڼئ،خودا داسې نه ده٠دځښتن تعالی دغه اوږد زنځیرچې پر هرې کړۍ یې دولس ساعته مزل کېدای شي؛تاسې یې دیوې ورځې اویوې شپې پرنومونو پېژنئ،خودا په حقیقت کې هغه زنځیردی چې یوتوکی یې له آدمه ع ترقیامته پر مخ روان دی،اوبل به ترهغې پورې راکاږي؛ترڅو،چې یې ستاسومخ ته راوړي٠د دواړو توکو نومونه له ځلوروتوروځنې جوړېږي٠ توپیر یې په خپلوکې دادی،چې دیودپای توری دتللوپرمعنی ولاړدی اودبل لومړی توری دراتللوپر معنی ولاړاودپای توري یې له راتللو وروسته دتل پاتې کېدلوپه غرض پروت دی٠دواړه توکي ځښتن تعالی دخپل ځواک پرهمدغه زنځیرتړلي،چې یوه کړۍ یې پولادي (شپه)ده اوبله یې الماسي(ورځ) ده٠

پوهېږئ!د همدغې ورځې اوشپې دزنځیرپریوسر پورې دنیا تړلې،چې تلونکې اوفناکېدونکې ده او پربل سر پورې یې اخرت،چې راتلونکی اوتلپاتې کېدونکی دی))٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه ورونه

ډېرځل مې دجمعې رخصتي هم له کورنه بهر تېرېده؛یابه دکوم رنځورپوښتنې ته تلم اویابه دکوم یاراودوست لیدلوته٠

یوه جمعه چې نه کوم کارراپرغاړې و اونه مې چېرته دتللوتکل درلوده؛له ځان سره مې پرېکړه وکړه،چې نن ورځ به په داسې خوب تېروم،چې د ټولې اونۍ دبې خوبۍ تشه پرې ډکه شي٠

له سباناري وروسته پرخپلې بسترې څملاستم؛ سترګې مې لاسره نه وې ورغلې،چې په انګرکې شورشو،وارخطاورپورته شوم٠انګرته ور ووتم،ګورم چې دواړه زامن مې په خپلوکې لاس او ګرېوان دي٠ زماپرلیدودواړه داسې غلي ودرېدل لکه هېڅ یې چې نه وي کړي،خوپرختېاوخاوروککړوجامو یې دعمل څرګندونه کوله٠

مادواړو پسې له ونې شنه لښته راغوځه کړه،خو سپین سرې مورمې مخ ته ودرېده،لښته یې رانه واخسته اوخپل لمسیان یې له وهلو وژغورل،خوپر دواړویې غوړونه ونېول،توبه یې پرې وکښله٠ماهم ورته یوکتاب خبرې وکړې اونوربېرته پرخپلې بسترې څملاستم٠

خواږه خوب وړی وم،چې بیامې دمورغږترغوږه شو:-((هلۍ الکول راوړئ))٠دغږله اورېدوسره سم مې دخوب مرغه والوت ؛په بیړه ورپورته شوم،انګړ ته ورووتم،ګورم چې یوولس کلن زوی مې په انګړ کې لکه دکمونستانو رپۍ(بیرغ) په وینوتک سور ولاړدی او مورمې ورته پرټپې شوي ځای په الکولو لوندمالوچ موښي٠

ما غوښتل چې ډاکټر ته یې ورولم، خو ومې لید، چې زخم د ګنډلونه و٠ ډاکټرته له وروستوتېرشوم او د پېښې پرهکله مې پلټنه پیل کړه٠

پېښه بیاهم ددواړو ورونو ترمنځ پېښه شوې وه٠

دبرېښنامزی مې راواخیست اوپرنهه کلن زوی مې دوهلو پیل وکړ٠

مورمې پرخپلولمسیانوډېره مهربانه وه٠هغې هڅه کوله چې خپل لمسي له وهلو وژغوري،ځوځله یې وویل:- ((زویه بس یې دی،مړدې کړو،پر وهلو نه سمېږي))،خوزه داسې وم لکه خوب مې چې سرته ختلی وي؛وارپه وار مې غوصه زیاتېده٠

مورمې دخپل لمسي کړیکو وردوله اوپه قهرجنه لهجه یې په انګرکې ولاړې ونې ته لاس ونېوه اوویې ویل:-((که ددې ونې ټولې لښتې پرې ماتې کړې،خو چې الله (ج)یې سم نه کړي پروهلو به یې پر لارنه کړې))٠

هغې غوښتل چې ماشوم زما له منګولو خلاص کړي او ما غوښتل چې دومره یې ووهوم، چې تـرځـو ژوندی وي بیاله خپل ورورسره جنګ ونه کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل مرغه مې داسې دسرله پنجرې الوتی و،چې دموردې وينا ته ،چې:-((زويه پروهلو نه سمېږي)) مادزه يې سموم څواب ورکولو۰دې کې دکورنۍ نوروغړوماشوم زماله منګول نه لکه باز والوځاوه۰

ماشوم منده کړه دانګړدروازې ته ورغی اوله هماغه ځايه يې پرخپل ورور ورغږکړ:-((ای شوروي والله (ج)که رانه خلاص شې،زه پښتون يم،پښتون ملامت ته وې اووهل ماوخوړل))۰

ما چې دخپل زوی دغه ويناواورېده، نود خوشحال خان "ختټک"دې انځورته فکر وبوړم، چې :- ((که هر څو يې سمومه نه سمېږي پښتانه دي دکړوکاڼودېـــوال))

{شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله: پنځم کال ،دربيمه ګڼه ۱۳۸۳ ل هـ - لېندۍ اومرغومی،پرله پسې ۲۹ ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نه مې غوښتل چې ددرواغجن تور پرې ولګوم ځکه،چې له يوې خوا ګومان دايمان زيان دی اوله بل پلوه دهغه پرمخ سپينو ږکو(سپينې ږيرې)اوبېوسۍ دا اجازه نه راکوله،چې خبروته يې دشک پر سترګه وګورم،خودسپين ږيري غټې،غټې خبرې مې هم د زړه په نړۍ کې نه ځايېدې کله به مې له ځان سره وويل راځه پرې غږکړه،چې پرېږده باباډګورپرغاړه ولاړيې او دومره درواغ وايې اوکله به مې په زړه کې راغلل پرېږده يې چې نورڅه بوس بادوي ۰

زه پرهمدغه ذهني شخړه اخته ورته سرته ولاړوم او بوډا دېوال ته ډډه وهلې وه،نيمچه ځوانان ترې تاوشوي و،هغه دلمرله پيتاوي اوځوانانو دهغه له تودې مرکې اوغټو غټو خبرو څخه خونداخسته ۰

سپين ږيری يوه شيبه غلی شو،سرېې دځمکې لور ته ځوړندنېولی و،چې يوهلک پرې غږکړ:-((ښه بابا بياڅه وشول !؟)) هغه لړسرنېغ کړهلک ته يې وروکتل اوويې ويل:-((بچيه !پرهغې شپې مې کم نه کم شل پنځه ويشت بلاګانې ووژلې،ډېرخوشحاله دخپل کاله پرلور روان وم،چې د زمريانو يوه ډله رانه راتاوه شوه))۰

بوډا دهمدې خبرې له کولوسره بياغلی شواود ځمکې پر مخ يې دکرښوکښل پېل کړل،خوهلکانو بياهم چوپتياته پرې نه ښودو۰يوه پرې غږکړ:-((باباله زمريانودې څنګه ځان خلاص کړ؟))۰

سپين ږيري،ږيره موټی کړه اوخوله يې پرانسته:-((بچيه! عجيبه وخت و تورې ته مې لاس کړ اوپر زمريانومې بريد وکړ،پرهرګوزاربه مې ديوه سرله تنې بېلولوکله چې ډېر ستړی شوم اوومې ليدل،چې ډلې ډلې زمريان له هرلورې راروان دي،نوپه هواشوم لاسونه مې لکه وزرونه خوځول اوپر سر يې ګرځېدم))۰

دسپين ږيري خبره لاپوره شوې نه وه،چې زمادزړه پوکانۍ راوپرسېده اوپرې ورغږمې کړو:-((بابا په خوب کې!؟))۰

هغه په داسې حال کې چې سترګې يې دارمان پر اوښکو نمجنې وې پورته په څنګ راوکتل اوويې ويل:- ((هو بچيه، خو دځوانۍ په خوب کې))۰

}شهزاده"شيرين زوی "لمن مجله: لومړی کال - لومړۍ ګڼه - زمری - تله -۱۳۸۴ لمريز هجري{

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library